

| ИВО БИСТРИЧКИ | IVO BISTRICHKI |

Сградите в нас The Buildings Within Us

National
Culture Fund
Bulgaria

Национален фонд „Култура“: „Едногодишна програма за подкрепа на частни професионални организации в сферата на изкуствата“
National Culture Fund: “One-year program to support private professional organizations in the field of arts”

Иво Бистрички

Сградите в нас The Buildings Within Us

Ivo Bistrichki

Каталогът се издава по повод на изложбата на Иво Бистрички „Сградите в нас“
в галерия Структура, 23 септември-23 октомври 2021

The catalogue has been published on the occasion of Ivo Bistrichki's exhibition *The Buildings Within Us*
at Structura Gallery, 23 September-23 October 2021

■ ■
STRUCTURA
■ ■

София / Sofia 2021

<
Утопия I, 2009, дигитален принт, интервенция, офсетова плака, 180x150 cm
Utopia I, 2009 x digital print, intervention, offset plate, 180x150 cm

Мария Василева

Сградите около нас, сградите в нас

Иво Бистрички е художник, който преследва идеала за съвършената вътрешна красота, анализирайки най-големите грешки на човечеството. Без това да е предварително замислен и дългосрочен концептуален проект, идеята за непостижимата житейска хармония стабилно присъства в изкуството му през последните повече от десет години. Погледът е обезверен и мрачен, но мисълта продължава да търси отговори назад в историята и в широкото поле на днешния свят.

Още през 2009 г. в изложбата „УТОPIA“ в галерия „Върхове“ (бивша галерия Сибанк, днес Кредо Бонум) Бистрички работи с архитектурни утопии, които трябва да илюстрират мечтата за общото живеене. Той апроприира чужди визии или заема фотографии, за да ги подложи на художническа дисекция чрез агресивни намеси по повърхността, които успяват да разсекат утопията и да я сложат там, където ѝ е мястото – в графата на невъзможното. „Вавилонската кула“ на Питър Брьогел, „Идеалният град“ на Пиеро дела Франческа, „Катедралата“ на Джеймс Енсор, кулите на Джорджо Де Кирико, неосъщественият проект за Двореца на съветите в Москва, небостъргачът „Бурдж Халифа“ в Дубай и много други, не могат да отговорят на очакванията, независимо от вложените в тях амбиция, труд, воля и енергия. Още в тази изложба авторът активно използва неклассически живописни повърхности (хартия, линолеум, офсетова плака), които може да третира така, че да постигне почти скулптурно, 3D излъчване. Самото обработване на горния слой на картината става част от сюжета. Разказът се случва чрез обединяването на образа и активната материалност на плоскостта.

Maria Vassileva

The Buildings Around Us, the Buildings Within Us

Ivo Bistrichki is an artist who pursues the ideal of perfect inner beauty analyzing the gravest mistakes of mankind. Without being a premeditated and long-term conceptual project the idea of unattainable harmony of life has been invariably present in his art for more than ten years now. The vision is disillusioned and gloomy but the thought continues to seek answers back in history and in the vast field of today's world.

Back in 2009 Bistrichki worked with architectural utopias that had to illustrate the dream of living together in the exhibition “UTOPIA” in the Zeniths Gallery (former Cibank Gallery, today Credo Bonum). He appropriates other people's visions or borrows photographs so as to subject them to an artistic dissection through aggressive interventions on the surface which manage to dissect utopia and put it where it belongs - in the category of the impossible. “The Tower of Babel” by Pieter Bruegel, “The Ideal City” by Piero della Francesca, “The Cathedral” by James Ensor, the towers of Giorgio de Chirico, the unrealized project of the Palace of Soviets in Moscow, the “Burj Khalifa” skyscraper in Dubai to mention but a few cannot meet expectations despite the ambition, work, willpower and energy invested in them. Already in that exhibition the author actively uses non-classical painting surfaces (paper, linoleum, offset plate) which he can treat in such a way as to achieve an almost sculptural 3D effect. The very processing of the upper layer of the painting becomes part of the plot. The story takes place by unifying the image and the active materiality of the plane.

Пак през 2009 г. художникът показва и изложбата „Здание“ в галерия Астри и сам пише: „Здание – олицетворение на цивилизацията (белег на триумф). Има собствена гравитация и притегателна сила – булеварди и улици се събират към него. Зад стените му се таи неизвестност, съкралност, скрита семиотика. Фасадите му, бронирани и украсени, вдъхват величие и респект. То хвърля сянка. То свети бляскаво. То гори. То оцелява. То е отправна точка. То е мерило. То е градивността на човешкия дух, неговата непостроена Вавилонска кула, неговия античен храм, космичен небостъргач. Зданието излиза от нашата гледна точка, размазва фокуса ни, не се побира в пространството ни.“ Интересът на автора към архитектурата и сградите като портрети на човечеството през различните етапи от развитието му е постоянен през годините. Той ще го развива и надгражда, за да стигне до проекта, главен обект на настоящия каталог.

През 2010 г. следва участието му в изложбата „Дързост и красота“ с куратор Светлана Куюмджиева, в която показва „Перфорация на пейзажа“ – два великолепни изгледа от Рим с величествени пинии, но надраскани и надупчени от ръката на твореца, като израз на личната му съпротива единствено пейзажът или приоритетно красотата да бъдат обект на изкуството. В „Деконструктивни портрети“, 2010 г., галерия Аросита, Бистрички заимства класически портрети от епохата на Ренесанса. Прехвърля изображението върху метална плоскост, като му отнема цветността, след което „работи“ върху него чрез нараняване, надраскване, пробиване и огъване. Чертите на лицето изчезват, но първообразът все пак се разпознава. Връзката с историята преминава отвъд съзерцанието и простото приемане. Намесата върху повърхността кара зрителя да се „събуди“ и да подложи на съмнение установени принципи, теории, норми и постулати.

За Иво Бистрички материалът има важно смислово значение и той търси начини така да реализира идеите си, че възприемачият да бъде погълнат още на физическо ниво. В проекта „Апокалипсис: база данни“ от 2011 г. действителните катаклизми и предсказанията на Нострадамус намират израз чрез принтирани фотографии върху линолеум с обработка на повърхността и горена асфалтова хартия. Галерия „Райко Алексиев“ се превръща в море от световни катастрофи – Чернобил, цунамита, пожари, вулкани, петролни разливи, изхвърлени на брега китове. Картините изброяват конкретни събития и имат категорично ясно послание, но плътта на образа, окупненият детайл, монохромността, разфокусираната и наранена, като че ли плачеща повърхност, създават странна и неочаквана поетичност. Като че ли фаталният край е неизбежен, а ние сме единствено пасивни свидетели, унесени в дълбок, омагьосващ сън и неспособни на реакция.

Again in 2009 the artist showed the exhibition “A Building” in the Astry Gallery and wrote: “A building - the embodiment of civilization (a sign of triumph). It has its own gravity and power of attraction - boulevards and streets converge to it. Obscurity, sacredness, hidden semiotics lie behind its walls. Its armored and decorated facades inspire grandeur and respect. It casts a shadow. It shines brightly. It burns. It survives. It is a starting point. It is a measure. It is the constructiveness of the human spirit, its unbuilt Tower of Babel, its ancient temple, the cosmic skyscraper. The building goes beyond our point of view, blurs our focus, does not fit into our space.” The author has been invariably interested in architecture and buildings as portraits of humanity at different stages of its development over the years. He develops and upgrades it so as to get to the project which is the main subject of this catalogue.

In 2010 he participated in the exhibition “The Bold and the Beautiful” with curator Svetlana Kuyumdzhieva in which he exhibited “Perforation of the Landscape” - two magnificent views from Rome with majestic Italian pines scratched and punctured by the artist’s hand as an expression of his personal resistance against the landscape or beauty being the only object of art. In “Deconstructive Portraits”, 2010 in Arosita Gallery Bistrichki borrows classical portraits from the Renaissance. He transfers the image onto a metal plate, stripping it of colour, and then “works” on it by injuring, scratching, punching, and bending. Facial features disappear but the prototype is still recognizable. The connection with history goes beyond contemplation and simple acceptance. The intervention on the surface makes the viewer “wake up” and question established principles, theories, norms and postulates.

The material has an important meaning for Ivo Bistrichki and he looks for ways to implement his ideas so that the viewer may become absorbed on a physical level. In the “Apocalypses: Database” project of 2011 the actual cataclysms and predictions of Nostradamus have been featured through photographs printed on linoleum by treating the surface and by applying burnt asphalt paper. Rayko Alexiev Gallery turned into an area of global catastrophes - Chernobyl, tsunamis, fires, volcanoes, oil spills, whales washed ashore. The paintings feature specific events and have a clear message but the flesh of the image, the enlarged details, the monochrome, the defocused and wounded as if weeping surface create a strange and unexpected poeticism. It seems that the fatal end is inevitable and we are only passive witnesses carried away in a deep, enchanting sleep and being unable to react.

Перфорация на пейзажа II, 2010, дигитален принт върху офсетова плака, интервенция, креда, 140x210 см
Landscape perforation II, 2010, digital print on offset plate, intervention, chalk, 140x210 cm

Исландия, Ейяфятлайокутъл , 2010, 2011, принт върху линолеум, интервенция, черна креда, 200x240 см
Iceland, Eyjafjallajökull, 2010, 2011, print of linoleum, intervention, black chalk, 200x240 cm

Наследство, 2014, дигитален принт, акрил, молив, платно, 120x90 см
Картината се посвещава на бившите работници на Нефтохим.
Legacy, 2014, digital print, acrylic, pencil, canvas, 120x90 cm
The picture is dedicated to former workers of Neftochim.

Алея Пушкин II, 2015, дигитален принт върху офсетова плака, интервенция, черен молив, 150x90 см
Pushkin Alley II, 2015, digital print on offset plate, intervention, black pencil, 150x90 cm

В следващите две години Иво Бистрички търси по-директни начини да коментира света, в който живеем: инсталацията от знамена „Единство и сплотеност“ в рамките на фестивала „За хората и мястото“ в Западен парк, София, 2012 г., както и проекта “UTOPIA. EURASIA” в Софийски Арсенал – Музей за съвременно изкуство, София през 2013 г. Една от най-силните истории, които художникът разказва е в цикъла „Наследство“, 2014 – два портрета на фона на Нефтохим, Бургас, които отварят темата за починали от ракови заболявания дългогодишни работници в предприятието. Проектът „Апокалиптични пейзажи“, представен през същата година в Suspaciuous, София, показва атомната бомба, като образ на злото, но и причините за поражането на това зло. Политическата власт тук играе основна роля, олицетворена чрез разпознаваеми сгради-монументи на управлението.

Иво Бистрички се интересува от различни крайни състояния, предизвикани както от естествения разпад на материята, така и от човешки действия. Визуалният образ, който художникът им придава, варира между неприемливо грозното и плашещо красивото. Изследвайки нюансите на тези противоположни състояния, художникът се опитва да отговори на глобални въпроси, които нямат еднозначен отговор. През 2014 г. създава серията „Разрези“, в която разкрива несъвършенствата на собствения си организъм и бруталните манипулации, през които преминава. Изследва тялото като сграда, която се стреми към съвършенство, но и то е трудно постижимо, а и най-малкият дисбаланс го извежда от равновесие.

Проектът “Simulacrum” (галерия Неси, Бургас, 2015 г.) разказва историята за Пушкиновата алея в Морската градина на града, популярна дестинация за разходки и трупане на спомени. Конкретността на мястото е само повод за поглед към света. Познатите паметници, сгради и дървета са врата към разчепкване на битието. Носталгията, сантиментът, услужливата памет, която помни само хубавото, обвиват в мъгла реалността. Едно малко издраскване и под повърхността започват да излизат не толкова поетични истории. Сенките разкриват тайните си.

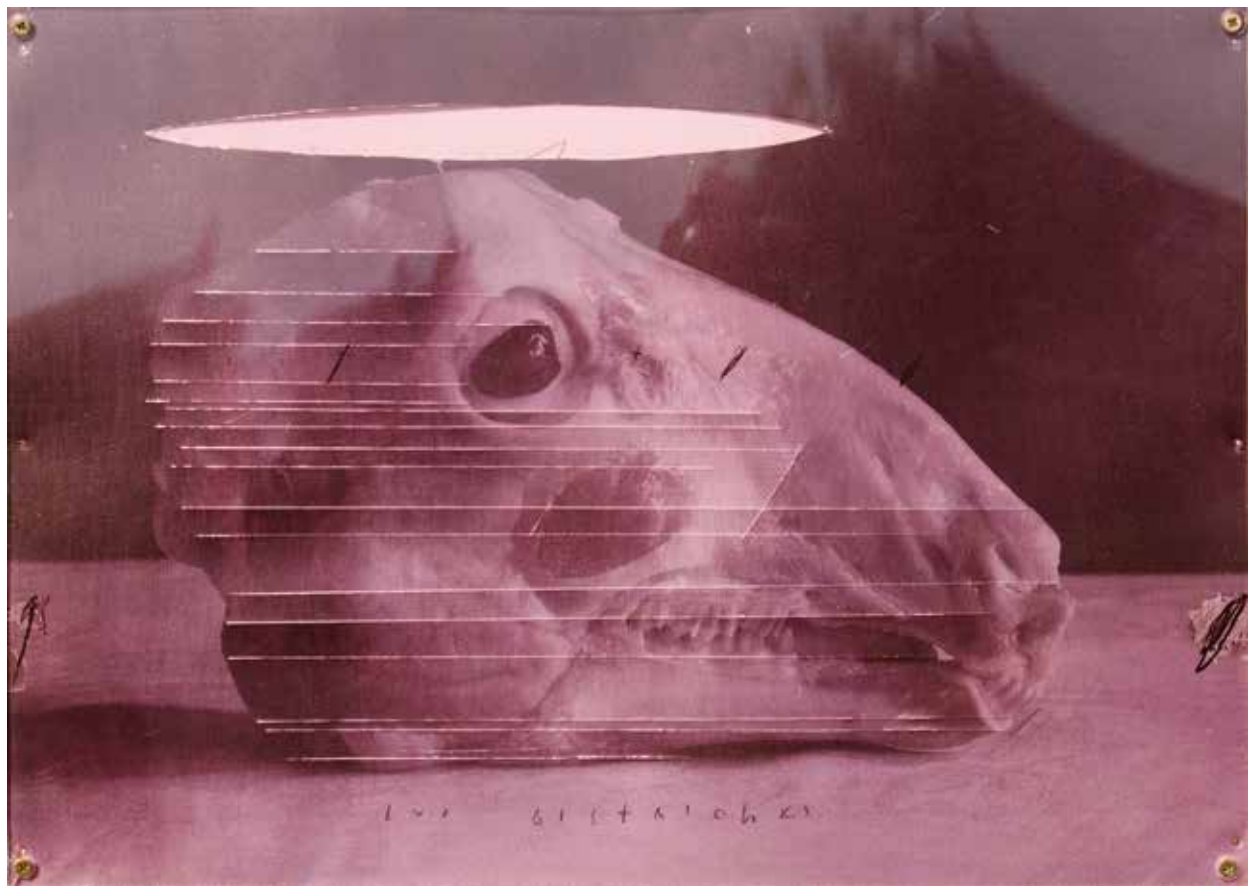
Изложбата „Меланхолия“, 2015, галерия Ракурси, продължава движението на художника в междинни зони и емоции. От всички човешки състояния меланхолията е най-естетическото и това го отличава от тъгата, мъката и отчаянието. Тя има двойствен характер с позитивни и негативни аспекти. Именно тази контрастност и дуалистичност занимава Иво Бистрички. Намира подходящ мотив в мъртвата природа, в натюрморта, сам по себе си носител на преходното, на онова, което се намира между „вчера“ и „утре“.

Ivo Bistrichki has looked for more direct ways to comment on the world we live in the next two years: the “Unity and Cohesion” installation of flags within the frameworks the “Of Place and People” Festival of Art in Public Place, West Park, Sofia, 2012, as well as the “UTOPIA. EURASIA” project in Sofia Arsenal - Museum of Contemporary Art, Sofia, 2013. One of the stories of the most powerful impact told by the artist is in the “Heritage”, 2014 - two portraits against the background of Neftochim, Burgas opening the topic of long-term workers in the company who died of cancer. The “Apocalyptic Landscapes” project presented in the same year in Suspaciuous, Sofia shows the atomic bomb as an image of evil and also the reasons for the emergence of that evil. Political power embodied through recognizable buildings-monuments of government plays a major role here.

Ivo Bistrichki is interested in various extreme states caused by both the natural decay of matter and human actions. The visual image the artist imparts to them varies between being unacceptably ugly and frighteningly beautiful. In exploring the nuances of those opposing states the artist tries to answer global questions that do not have an unambiguous answer. He created the “Incisions” series in 2014 thereby revealing the imperfections of his own organism and the brutal manipulations it went through. He explored the body as a building striving for perfection though it was difficult to achieve it and even the slightest imbalance threw it off balance.

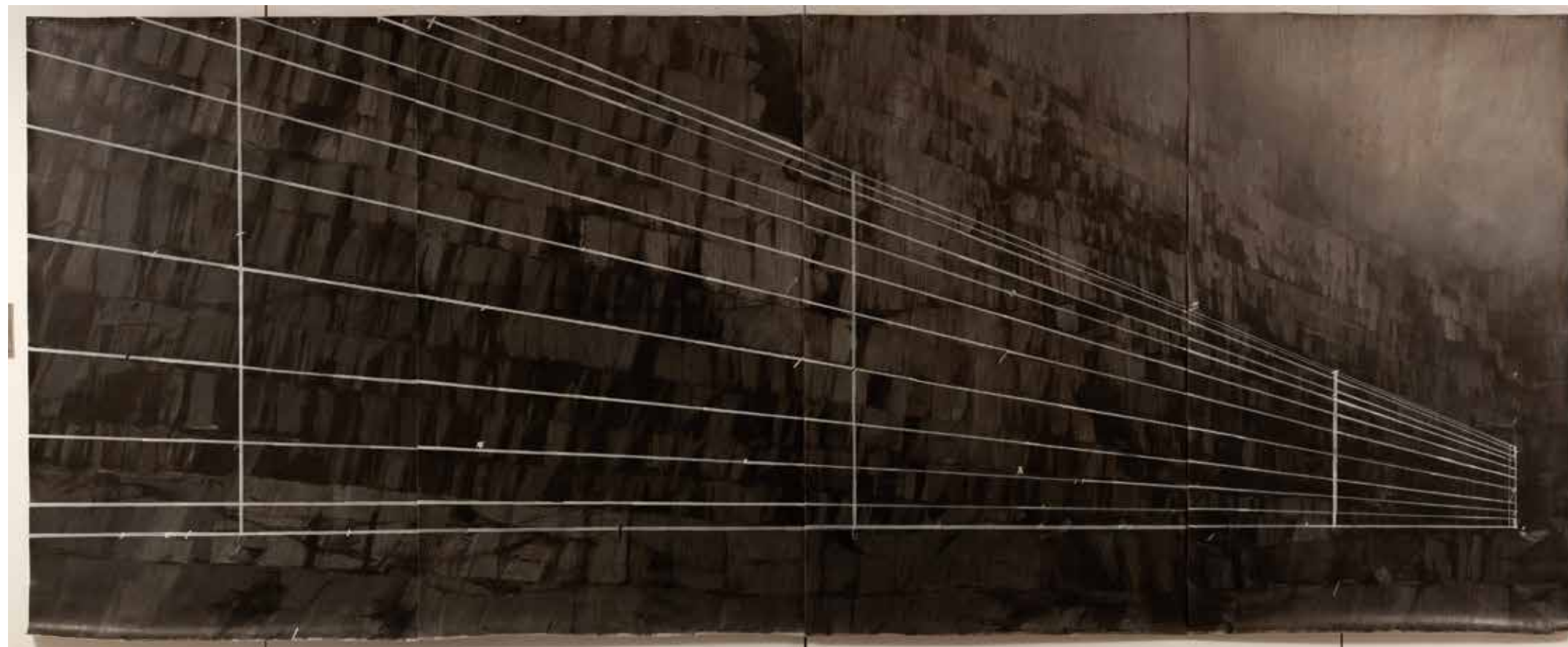
“Simulacrum” project (Nessie Gallery, Burgas, 2015) tells the story of Pushkin Alley in the Sea Garden of the city, a popular destination for walks and memories. The specificity of the place is just an occasion for taking a look at the world. Familiar monuments, buildings and trees are a gateway to the fragmentation of existence. Nostalgia, sentiment, a helpful memory that treasures only what is nice and good makes reality shrouded in fog. A little scratching uncovers less poetic stories under the surface. The shadows reveal their secrets.

The “Melancholy” exhibition in Rakursi Gallery, 2015 follows the movement of the artist in intermediate zones and emotions. Melancholy is the most aesthetic of all human states distinguishing it from sadness, grief, and despair. It has a dual character marked by both positive and negative aspects. It is precisely those contrasts and dualism that preoccupy Ivo Bistrichki. He finds a suitable motive in dead nature, in still life which in itself is a bearer of the transient, of what is to be found between “yesterday” and “tomorrow”.

Вечеря, 2015, дигитален принт
върху офсетова плака, интервенция,
черен молив, цветен плексиглас, 28,5x40 см
Dinner, 2015, digital print on offset plate,
intervention, black pencil,
colored Plexiglas, 28.5x40 cm

Масив, 2016, дигитален принт, акрил,
брезент, 240x600 см
Massif, 2016, digital print, acrylic,
tarpaulin, 240x600 cm

В проектите „Масив“, 2015 и „Платформи“, 2016 авторът разглежда друг вид намеси в природната среда – първият е инспириран от каменната кариера край Илинденци, а вторият от бетонните кейове в морето. И двете по различен начин показват навлизането в природата. При единия от планината се отнема огромно парче плът, при другия във водата се добавят бетонни съоразения-убежища. И в двата случая резултатът е пустота. Съизмерването с природата отново е довело до осъзнаване на собствената немощ.

Иво Бистрички запазва трудното равновесие между критика и анализ, между предупреждение и разсъждение, между лична изповед и общочовешко значение, между актуалност и дълбочина. Как да достигнеш до повече хора без да си назидателен? Как да ангажираш колективното съзнание без се откажеш от частните истории? Художникът се отдава на значими за човечеството теми, като при това в много редки случаи излиза извън рамките на живописата. Той свързва история, настояща фактология и митология в масивни образи, които не напускат формата на картината, защото именно в него и без допълнителни патерици той постига монументалност на звученето и на значението.

In the “Massif”, 2015 and “Platforms”, 2016 projects the author explores another type of intervention in the natural environment - the first inspired by the stone quarry near Ilindentsi, Blagoevgrad and the second - by the concrete piers in the sea. Both exhibitions illustrate the invasion in nature in different ways. Featured in one of the project is a huge piece of flesh being torn off the mountain and in the other - concrete facilities-shelters are added into the water. In both cases the result is emptiness. Comparison with nature has again led to the realization of one’s own weakness.

Ivo Bistrichki maintains the difficult balance between criticism and analysis, between warning and reasoning, between personal confession and universal significance, between topicality and depth. How to reach more people without being instructive? How to engage the collective consciousness without giving up private stories? The artist devotes himself to topics important for mankind and in very rare cases goes beyond the frameworks of the art of painting. He connects history, current factology and mythology in massive images being in accord with the form of the painting thereby achieving the monumentality of sound and meaning without additional “crutches”.

В най-новата си серия творби „Сградите в нас“, създадени специално за галерия Структура, авторът остава верен на себе си и дори се отказва от запазената си марка да добавя втори пласт (пластически и емоционален) към изображението, като го надрасква или дупчи. Съзнателно решава да се приземи в полето на чистата живопис. Без ефекти и външни намеси. Всъщност образите, които представя, по този начин стоят пред нас оголени, почти като графични знаци, само че пълни с много повече пластове съдържание. Сградите са в едър план, а понякога дори не се побират в платното. Стройните като войнишки редици колони продължават безкрайния си марш и извън рамката на картината. Околната среда е изолирана, като че ли светът е свършил и след потопа са останали за назидание само тези обекти: Мавзолеят на Георги Димитров и Партийният дом (сега Министерски съвет) в София, Триумфалната арка и Луксорският обелиск в Париж, Сградата на конгреса във Вашингтон, Портата на небесното спокойствие от площад „Тиенанмън“, Бранденбургската врата, Партемона в Атина и други.

По думите на самия художник мотивът за създаване на тези картини идва от неговата неудовлетвореност от случващото се в собствената му държава и в света. Въпреки смяната на ценности и модели през

In his latest series of works, “The Buildings Within Us” created specifically for the Structura Gallery the author remains true to himself and even abandons his trademark of adding a second layer (plastic and emotional) to the image by scratching or punching it. He consciously decides to stay in the field of pure painting. Without effects and external interference. In fact, the images he features are exposed almost like graphic signs filled with many more layers of content. The buildings have been painted in close-up and sometimes do not even fit in the canvas. The orderly, military-like columns continue their endless march beyond the frame of the picture. The environment is isolated as if the world has come to an end and after the flood there remain for edification only: the Mausoleum of Georgi Dimitrov and the Party House (now the Council of Ministers) in Sofia, the Triumphal Arch and the Luxor Obelisk in Paris, the US Capitol Building in Washington, the Gate of Heavenly Peace in Tiananmen square, the Brandenburg Gate and the Parthenon in Athens among others.

According to the artist himself the motive for creating those paintings has arisen from his dissatisfaction with what is happening in his own country and in the world. Despite the change of values and models

<
Платформа, 2017, акрил, платно, 120x90 см
Platform, 2017, acrylic, canvas, 120x90 cm

последните 20 години опитите за промяна са безуспешни и надеждата е изчерпана. Все по-малък става шансът индивидът да се противопостави на системата.

В изложбата няма човешко присъствие. Изключвам автопортрета на художника, създаден по същото време, който е без очи и чийто череп наподобява безлика геометрична постройка. Сградите са проникнали в нас и ние самите сме се превърнали в празни обиталища. В картините духът е изместен от архитектурните изображения на властта, в повечето случаи символи на победи и завоевания, на войни и надмощие, но мъртви по своята същност. Паметници на анти-свободата, на анти-хуманността. Цветовата символика не е търсена нарочно, но подсъзнателно доминира червеното – цвят на триумф, но и на кръв.

Конкретността на сградите няма значение – постройките са изчистени от автентичността на дадения образ. Те са символи на властта и метафори на обезличаването. Някои от обектите са обърнати. Така авторът веднага ни показва, че въпреки изрядния архитектурен модел в системата има нещо нередно. Идеята се подсилва и от изображението на фонтан, чиято вода тече в обратната посока. Станалият еталон за подражание класически ордер се пренася през вековете, но с не по-малък успех се повтарят и тоталитарните практики.

Изложбата в галерия „Структура“ е предупреждение, обезлюден свят, обитаван от празни сгради и доминиран от амбиции – гигантско гробище, в което няма място за човеци.

in the last 20 years the attempts at a radical change have been unsuccessful and the hope has been exhausted. The chance of the individual to oppose the system has been continuously decreasing.

There is no human presence in the exhibition except the self-portrait of the artist, created at the same time. It has no eyes and the skull resembles a geometric structure. The buildings have penetrated us and we ourselves have turned into empty dwellings. In the paintings the spirit has been displaced by the architectural images of power in most cases symbols of victories and conquests, of wars and supremacy but essentially dead. Monuments of anti-freedom, of anti-humanity. Colour symbolism is not sought on purpose but subconsciously dominates the red colour - the colour of triumph but also of blood.

The specificity of the buildings does not matter – their authentic image has been removed. They are symbols of power and metaphors of depersonalization. Some of the objects have been turned upside down. Thus the author immediately shows us that despite the immaculate architectural model there is something wrong with the system. The idea has been reinforced by the image of a fountain whose water flows in the opposite direction. The classic order which has become a role model has transcended the centuries but totalitarian practices have been repeated with no less success.

The exhibition in the Structura Gallery is a warning, a depopulated world inhabited by empty buildings and dominated by ambitions - a giant cemetery with no space for humans.

Сградите в нас
The Buildings Within Us

Китай, 2020-21, акрил, платно, 180x180x3 см
China, 2020-21, acrylic, canvas, 180x180x3 cm

Арка, 2020-21, акрил, платно, 180x180x3 см
Arch, 2020-21, acrylic, canvas, 180x180x3 cm

Ротонда, 2020-21, акрил, платно, 150x180x3 см
Rotunda, 2020-21, acrylic, canvas, 150x180x3 cm

Колнада, 2021, акрил, платно, 250x180x3 см
Colonnade, 2021, acrylic, canvas, 250x180x3 cm

Здание, 2021, акрил, платно, 180x300x3 см
Building, 2021, acrylic, canvas, 180x300x3 cm

Монумент, 2020-21, акрил, платно, 140x150x3 см
Monument, 2020-21, acrylic, canvas, 140x150x3 cm

Здание, 2021, акрил, платно, 180x150x3 см
Building, 2021, acrylic, canvas, 180x150x3 cm

Империя, 2021, акрил, платно, 150x120x3 см
Empire, 2021, acrylic, canvas, 150x120x3 cm

Дворец, 2021, акрил, платно, 150x120x3 см
Palace, 2021, acrylic, canvas, 150x120x3 cm

Монумент, 2021, акрил, платно, 180x300x3 см
Monument, 2021, acrylic, canvas, 180x300x3 cm

Цитаделата, 2021, акрил, платно, 240x120x3 см
The Citadel, 2021, acrylic, canvas, 240x120x3 cm

Фонтан, 2021, акрил, платно, 180x95x3 см
Fountain, 2021, acrylic, canvas, 180x95x3 cm

Обелиск, 2020-21, акрил, платно, 240x72x3 см
Obelisk, 2020-21, acrylic, canvas, 240x72x3 cm

Обелиск, 2021, акрил, платно, 200x72x3 см
Obelisk, 2021, acrylic, canvas, 200x72x3 cm

Обелиск, 2021, акрил, платно, 200x95x3 см
Obelisk, 2021, acrylic, canvas, 200x95x3 cm

Обелиск, 2020-21, акрил, платно, 120x50x2 см
Obelisk, 2020-21, acrylic, canvas, 120x50x2 cm

Обелиск, 2020-21, акрил, платно, 120x60x3 см
Obelisk, 2020-21, acrylic, canvas, 120x60x3 cm

База, 2021, акрил, платно, 70x70x2 см
Base, 2021, acrylic, canvas, 70x70x2 cm

ИВО БИСТРИЧКИ

РОДЕН: 1971 в Благоевград. Живее и работи в с. Лъка, Бургаско. Завършва художествената гимназия „Академик Дечко Узунов“, Казанлък и университета „Св. Св. Кирил и Методий“, Велико Търново, Педагогика на обучението по изобразителното изкуство (живопис). Член на изпълнителното бюро на секция живопис на СБХ. Член на УС на СБХ, 2016 – 2021. Член на УС на ДХБ.

ИЗБРАНИ САМОСТОЯТЕЛНИ ИЗЛОЖБИ:

2020 Над сушата, галерия Пролет, Бургас
2019 Залив, Дружество на Бургаските художници, Бургас
2019 Illumination, галерия U-Park, Пловдив
2018 Платформи, Contemporary Space, Варна
2016 Масив, галерия „Шипка 6“, София
2015 Меланхолия, галерия Ракурси, София; Contemporary Space, Варна; Simulacrum, галерия Неси, Бургас
2014 Разрези, галерия Credo Bonum, София; Страст, Espai-M, Барселона
2013 Утопия/Евразия - 2084, Софийски арсенал – Музей за съвременно изкуство, София
2011 Апокалипсис: база данни, галерия „Райко Алексиев“, София
2010 Деконструктивни портрети, галерия „Аросита“, София; Alegории на любовта, галерия „Пролет“, Бургас
2009 УТОPIA, галерия „Върхове“, София; Здание, галерия „Астри“, София

ИЗБРАНИ ГРУПОВИ ИЗЛОЖБИ:

2021 Провинциалисти, СБХ, София
2020 Минимализъм БГ, Велико Търново, Пловдив, София
2020 Inside, Регионална библиотека, Бургас
2019 Contemporary Bulgarian Artists, Палат на Парламента, Букурещ
2017 Изображението вече не е налично, галерия Credo Bonum, София
2017 Национални есенни изложби – Пловдив, Балабанова къща
2016 Топии, галерия „Райко Алексиев“, София
2015 Изкуство за промяна, СГХГ, София
2014 Неразказаната абстракция, СБХ, София; Какво се случи?, СБХ, София
2012 Камък и дърво / Идея за дом, галерия „Шипка 6“, София
2011 Големия взрив, галерия „Credo Bonum“, София; Конкурс за наградата „Гауденц Б. Руф“, галерия „Райко Алексиев“, София, галерия „Графит“, Варна
2010 Дързост и красота, галерия „Райко Алексиев“, София
2009 Reset, галерия „Сариев“, Пловдив; Реконструкция, галерия „Пролет“, Бургас; Реалност-Фикция, галерия „Шипка 6“, София
2008 Скрита действителност, галерия „Кръг+“, София; M-tel Награди за съвременно българско изкуство, Пловдив
2007 Аритмия, галерия –музей „Георги Велчев“, Варна; Трафик, галерия „Шипка 6“, София

ИЗБРАНИ НАГРАДИ И СТИПЕНДИИ

2020 Награда на Община Стара Загора, Квадринале на живописиста „Митовете и легендите на моя народ“
2019 Награда за живопис, Регионален конкурс Алианц България
2018 Награда за живопис, Биенале Приятели на морето, Бургас
2015 Първа награда Арт Колаж, Пловдив
2010 Голяма награда на СБХ, Биенале на малките форми, Плевен

IVO BISTRICHKI

BORN: 1971 in Blagoevgrad. Lives and works in the village of Laka, Burgas region, Bulgaria. Graduated from the National High School of Plastic Arts and Design “Academician Dechko Uzunov”, Kazanlak, Bulgaria and from the St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Tarnovo, Bulgaria, Pedagogy of Fine Art Education (Painting). Member of the Executive Bureau of the Painting Section of the Union of Bulgarian Artists (UBA). Member of the Management Board of UBA, 2016–2021. Member of the Board of Society of Burgas Artists.

SELECTED SOLO EXHIBITIONS:

2020 Over Land, Spring Gallery, Burgas
2019 Bay, Society of Burgas Artists, Burgas
2019 Illumination, U-Park Gallery, Plovdiv
2018 Platforms, Contemporary Space, Varna
2016 Massif, UBA, Shipka 6 Gallery, Sofia
2015 Melancholy, Rakursi Gallery, Sofia; Contemporary Space, Varna; Simulacrum, Nessie Gallery, Burgas
2014 Cuts, Credo Bonum Gallery, Sofia; Passion, Espai-M, Barcelona
2013 Utopia / Eurasia - 2084, Sofia Arsenal – Museum of Contemporary Art, Sofia
2011 Apocalypse: database, UBA, Rayko Alexiev Gallery, Sofia
2010 Deconstructive Portraits, Arosita Gallery, Sofia; Allegories of Love, Spring Gallery, Burgas
2009 UTOPIA, Credo Bonum Gallery, Sofia; A Building, Astry Gallery, Sofia

SELECTED GROUP EXHIBITIONS:

2021 Provincialists, UBA, Shipka 6 Gallery, Sofia
2020 Minimalism BG, Veliko Tarnovo, Plovdiv, Sofia
2020 Inside, Regional Library, Burgas
2019 Contemporary Bulgarian Artists, Palace of the Parliament, Bucharest
2017 The Image Is No Longer Available, Credo Bonum Gallery, Sofia
2017 National Autumn Exhibitions, Plovdiv, Balabanov House
2016 Topii, Rayko Alexiev Gallery, Sofia
2015 Art for Change, Sofia City Art Gallery, Sofia
2014 The Untold Bulgarian Abstraction, UBA, Sofia; What happened?, UBA, Sofia
2012 Stone and wood / Home idea, UBA, Shipka 6 Gallery, Sofia
2011 The Big Bang, Credo Bonum Gallery, Sofia; Gaudenz B. Ruf Award, Rayko Alexiev Gallery, Sofia; Graffiti Gallery, Varna
2010 Bold and the Beautiful, Rayko Alexiev Gallery, Sofia
2009 Reset, Sariev Gallery, Plovdiv; Reconstruction, Spring Gallery, Burgas; Reality-Fiction, UBA, Shipka 6 Gallery, Sofia
2008 Hidden Reality, Circle + Gallery, Sofia; M-tel Awards for Contemporary Bulgarian Art, Plovdiv
2007 Arrhythmia, Georgi Velchev Gallery-Museum, Varna; Traffic, Shipka 6 Gallery, Sofia

SELECTED AWARDS AND SCHOLARSHIPS

2020 Award of the Municipality of Stara Zagora, Quadrennial of Painting „Myths and Legends of My People“
2019 Painting Award, Allianz Bulgaria Regional Competition
2018 Award for painting, Friends of the Sea Biennale, Burgas
2015 First Prize Art Collage, Plovdiv
2010 UBA Grand Prize, Biennial of Small Forms, Pleven

Концепция: Мария Василева, Иво Бистрички
Автор: Мария Василева
Дизайнер: Надежда Олег Ляхова
Превод: Матуша Бенатова
Фотокредити: Александър Митев, Алекс Студио
Conception: Maria Vassileva, Ivo Bistrichki
Author: Maria Vassileva
Design: Nadezhda Oleg Lyahova
Translation: Matusha Benatova
Photo credits: Alexander Mitev, Alexstudio

Предпечат: ИНК-111
Preprint: INK-111
Печат: Мултипринт
Print: Multiprint

Всички права запазени
All rights reserved

Издател: Галерия Структура
Publisher: Structura Gallery

ISBN 978-619-91962-0-5
София / Sofia 2021

СТРУКТУРА

| Иво Бистрички || Сградите в нас | The Buildings Within Us || Ivo Bistrichki |

